

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. K.** pre obzvlášť závažný zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. mája 2013 v Bratislave dovolanie obvineného M. K., zastúpeného obhajcom JUDr. L. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. mája 2012 sp. zn. 4 To 29/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. K.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok z 20. júna 2011 sp. zn. 2 T 209/2010 bol obvinený **M. K.** uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 7. novembra 2007 v čase okolo 15.40 hod. sa dostavil do areálu spoločnosti D. L. (S.), s.r.o., D. č. L., S. (ďalej len D.) na jazdnej súprave, ktorú riadil, opatrenou evidenčnými číslami (EČ) – ťahač nezisteného typu a značky bielej farby B. a návesom červenej farby N., pričom pred samotnou nakládkou predložil pracovníkom D. osvedčenie o evidencii vozidla na ťahač číslo TP: S. X., vydaný na držiteľa M. s.r.o., R. X., B., osvedčenie o evidencii vozidla na náves číslo TP: S. X., vydaný na držiteľa M. s.r.o., B. X., N. Z. a občiansky preukaz číslo S. X., vydaný na osobu P. V., nahlásil na seba telefonický kontakt na mobilné telefónne číslo X. a vydávajúc S. za osobu P. V. po vykonaní nevyhnutných administratívnych úkonov v súvislosti so Zmluvou o preprave vecí č.

5207/4.44 uzatvorenej medzi objednávateľom D. E. (S.) spol. s.r.o., L. M. R. Š. X., B. a dopravcom L. T. T.-K., S. X./X. L., mu bol na rampe č. 39 vydaný tovar značky Panasonic v zložení 276 kusov príslušenstva do faxov v hodnote 3.552,60 EUR, 20 kusov zastrihávačov brady a 10 kusov slúchadiel v hodnote 319,20 EUR, 20 kusov plazmových televízorov v hodnote 19.992,20 EUR, 413 kusov domáceho kina a 10 kusov DVD prehrávačov v hodnote 46.389,55 EUR, 60 kusov mikrovlnných rúr v hodnote 7.290,60 EUR, 26 kusov plazmových monitorov v hodnote 17.477,46 EUR, 3 kusy kariet do pobočnej ústredne, 2 kusy videoprojektorov, 10 kusov príslušenstva k bezdrôtovému telefónu spolu v hodnote 3.094,92 EUR, 260 kusov digitálnych fotoaparátov v hodnote 28.396,74 EUR, 1 kus pobočkovej ústredne, 3 kusy valcov do tlačiarne, 40 kusov príslušenstva k tlačiarňam, 10 kusov projektorov, 30 kusov bezdrôtových telefónov spolu v hodnote 10.859,67 EUR, ktorý mu na ložnú plochu návesu naložili a následne zaplombovali plombou č. 05967318 pracovníci D., a tento mal byť prepravený z miesta nakládky na adresu DVS Logistic, Sos. Pipera nr. 55 B Sector 2, 783 34 Bucurest, pričom vodič v čase okolo 17.00 hod., po opustení miesta nakládky s tovarom odišiel, jazdnú súpravu s tovarom nechal zaparkovanú na starom parkovisku pri benzínovom čerpadle KRO nachádzajúcom sa na pravej strane v smere jazdy od Bratislava do Galanty a následne odovzdal doposiaľ neustáleným osobám, čím svojím konaním spôsobil spoločnosti P. E. E., G.m.b.h. A-1230 V., L. S. škodu vo výške 137.372,94 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 221 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere **10 (desať) rokov**, pričom na výkon uloženého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený ochranný dohľad na dobu **1 (jedného) roka**.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodené strany L. T. – K., S. X./X. L. a spol. D. E. (S., s.r.o.), L. M. R. Š. X., X. B., s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení zahlásil obvinený odvolanie do výroku o vine i do trestu do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č. 1. 748). Včas podané odvolanie odôvodnil osobitným podaním z 15. júla 2011 prostredníctvom obhajcu (č. 1. 769-770a).

V dôvodoch odvolania namietal nezákonnosť rekognície vykonanej v prípravnom konaní svedkom V. D. a jeho nepoužitelnosť, vytykal súdu prvého stupňa jednostranné hodnotenie dôkazov v jeho neprospech, poukazoval, že svoje telefónne číslo neodovzdal svedkyňi D., vina mu nebola preukázaná a vzhľadom na zásadu „in dubio pro reo“ navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby, eventuálne navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručil rovnopis odvolania na vyjadrenie ostatným stranám trestného konania, pričom uvedenú možnosť využil iba prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení zo 6. októbra 2011 (č. l. 781-783) uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a zákonné a je podložené dôkazmi vykonanými v súlade so zákonom. Ďalej reagoval na všetky námietky obvineného a v závere svojho vyjadrenia navrhol odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí uznesením z 31. mája 2012 sp. zn. 4 To 29/2012 odvolanie obvineného M... K. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 31. mája 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený uložený trest vykonáva od 12. júna 2012.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený prevzal 2. augusta 2012, jeho obhajca 6. augusta 2012, prokurátor 2. augusta 2012 a odvolanie prevzali aj poškodené strany.

Okresný súd Pezinok 25. apríla 2013 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. K., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Ľ. Š., ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 16. novembra 2012 a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

V písomných dôvodoch svojho dovolania uviedol, že dovolanie podáva z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, i/, j/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom

posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a rozhodnutím bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

V prvom rade namietal, že v konaní ako hlavný dôkaz, ktorý mal preukazovať jeho vinu, bolo použité opoznanie, ktoré je výsledkom rekognície z 28. mája 2008 vykonanej so svedkom V. D.. Podľa jeho názoru išlo o dôkaz, ktorý bol získaný v rozpore s ustanovením § 126 ods. 1 Tr. por. upravujúcim postup rekognície v trestnom konaní. Uvedený dôkaz namietal už v konaní pred súdom prvého stupňa ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Uvedený dôkaz trpí procesnými vadami, a preto ho nemožno v trestnom konaní použiť.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. poukazoval, že zo strany konajúcich súdov došlo v jeho prípade k porušeniu základných zásad platných pre trestné konanie. Vytýkal súdom, že v konaní nepostupovali v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., nesprávne vyhodnotili vykonané dôkazy, pričom mali v jeho prípade postupovať podľa zásady „in dubio pro reo“, pretože vina mu nebola dostatočne preukázaná. V tejto súvislosti poukazoval znovu na výpoveď svedka V. D. a výpoveď svedkyne L. D.. V zmysle citovanej zásady mal byť v celom rozsahu oslobodený a nie odsúdený.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. znovu poukazoval, že trestnej činnosti sa nedopustil, preto nemal byť odsúdený a nebol dôvod na uloženie ochranného opatrenia.

Záverom svojho dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach a zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj chybné rozhodnutie súdu prvého stupňa a prikázal príslušnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Predseda senátu súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného vyjadriť. Možnosť vyjadriť sa využil prokurátor i poškodená strana D. E.. Obe strany trestného konania vo svojich vyjadreniach (č. l. 837 a 838) uviedli,

že nie sú splnené zákonné podmienky dovolania a navrhli dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré S. v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obvinený M. K., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie v prvom rade o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K vyššie uvedeným výhradám obvineného vo vzťahu k tomuto uplatnenému dôvodu považuje najvyšší súd za potrebné uviesť, že na nezákonnosť rekognície obvinený poukazoval už v pôvodnom konaní na súde prvého stupňa a rovnaké námietky voči rekognícii použil v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa. S jeho námietkami sa náležite vyporiadal už súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. Rovnako krajský súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia jasne vyložil, prečo sa nestotožnil s námietkami obvineného voči rekognícii vykonanej svedkom V. D.. Podľa názoru dovolacieho súdu rekognícia týmto svedkom bola v prípravnom konaní vykonaná v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku (§ 126.). V tomto smere ani najvyšší súd nezistil žiadne procesné pochybenia, pretože svedok V. D. bol pred vykonaním rekognície vypočutý zákonným spôsobom (viď č. l. 173-175/zv. I.). Napokon pri rekognícii bol prítomný aj obhajca obvineného, ktorý žiadne procesné námietky pri výkone neuplatnil. Zo strany obvineného ide iba o nesprávny výklad ustanovenia § 126 Tr. por., ako na to správne poukazoval aj prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného. Skutočnosť, že hodnotenie tohto dôkazu zo strany súdu nezodpovedá predstavám obvineného ešte neznamená, že ide o dôkaz vykonaný nezákonným spôsobom.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že jeho prostredníctvom možno namietat', že skutok, ako bol súdom prvého stupňa resp. odvolacím súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nešlo alebo ide o iný trestný čin, než ktorým bol uznaný za vinného. Na podklade tohto dovolacieho dôvodu nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené, ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 10

a ods. 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva v aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávných. Okrem pochybení, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietat' tiež „iné nesprávne hmotné posúdenie“, pod čím treba rozumieť zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva. V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že dovolací súd je zásadne povinný vychádzať zo skutkového stavu zisteného súdmi nižších stupňov. V nadväznosti na takto zistený skutkový stav potom zvažuje jeho hmotnoprávne posúdenie. Pritom platí, že skutkový stav nemôže ani skúmať a ani meniť.

V rámci tohto dovolacieho dôvodu obvinený v podstate namietal skutkový stav a namietal vierohodnosť výpovede svedka V. D., nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov. Svojimi námietkami sa v podstate snažil dosiahnuť iné hodnotenie dôkazov oproti tomu, ako ich hodnotili súdy nižšieho stupňa, a tak dosiahnuť zmenu skutkových zistení podľa vlastnej verzie skutkového deja.

Z uvedeného vyplýva, že dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neobstojí, pretože námietky obvineného smerujú výhradne voči hodnoteniu dôkazov, resp. úplnosti vykonaného dokazovania, teda proti skutkovým zisteniam súdu prvého a druhého stupňa, pričom vo vytýkaných chybách až následne vidí nesprávne právne posúdenie skutku, teda dovolanie bolo podané z iných dôvodov než sú dovolacím dôvodom v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

Napokon obvinený uplatňoval dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Uvedený dovolací dôvod priniesla až novela Trestného poriadku zákonom č. 262/2001 Z. z. s účinnosťou od 1. septembra 2011. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonu si zmenu vyžiadala prax, nakoľko pri ukladaní ochranných opatrení často dochádzalo k pochybeniam, ktoré už nebolo možné napraviť.

Obvinený M. K. uvedený dovolací dôvod v podstate založil na tom, že sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti, nemal byť odsúdený, a preto nebol dôvod na uloženie ochranného opatrenia, v danom prípade ochranného dohľadu.

V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že ochranný dohľad v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. súd uloží páchatelovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

V posudzovanej veci, ako už bolo vyššie uvedené, bol obvinený uznaný za vinného zo skutku právne posúdeného ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. Bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto súd musel obligatórne uložiť ochranný dohľad. K žiadnemu porušeniu zákona v neprospech obvineného v tomto prípade nedošlo. Námietky obvineného spochybňujúce zákonnosť jeho uloženia sú preto neopodstatnené.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako už bolo vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že obvinený svojimi námietskami nenaplnil žiadny z uplatnených dovolacích dôvodov, a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. mája 2013

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová